

WOJEWODA DOLNOŚLĄSKI

Wrocław, dnia 9 czerwca 2010 r.

NK.II.JK8.0911-21/10

ROZSTRZYGNIĘCIE NADZORCZE

Na podstawie art. 91 ust. 1 ustawy z dnia 8 marca 1990 r. o samorządzie gminnym (Dz. U. z 2001 r. Nr 142, poz. 1591, z późniejszymi zmianami)

stwierdzam nieważność

- **§ 9 ust. 1** – z powodu istotnego naruszenia art. 59 ust. 2 ustawy o finansach publicznych oraz art. 30 ust. 1 i art. 30 ust. 2 pkt 2 ustawy o samorządzie gminnym,
 - **§ 10** – z powodu istotnego naruszenia art. 59 ust. 2 ustawy o finansach publicznych oraz art. 30 ust. 1 i art. 30 ust. 2 pkt 2 ustawy o samorządzie gminnym
- uchwały Rady Gminy Żukowice nr XXXI/167/2010 z dnia 30 kwietnia 2010 r. w sprawie szczegółowych zasad umarzania wierzytelności Gminy Żukowice i jej jednostek organizacyjnych, z tytułu należności pieniężnych, do których nie stosuje się przepisów ustawy – Ordynacja podatkowa, oraz udzielania ulg w spłacie tych należności, a także wskazania organów do tego uprawnionych.

Uzasadnienie

Na sesji dnia 30 kwietnia 2010 r., działając na podstawie art. 18 ust. 2 pkt 15 ustawy z dnia 8 marca 1990 r. o samorządzie gminnym (Dz. U. z 2001 r. Nr 142, poz. 1591, z późn. zm.) oraz art. 59 ust. 1 ustawy z dnia 27 sierpnia 2009 r. o finansach publicznych (Dz. U. Nr 157, poz. 1240 ze zm.), Rada Gminy Żukowice podjęła uchwałę nr XXXI/167/2010 w sprawie szczegółowych zasad umarzania wierzytelności gminy Żukowice i jej jednostek organizacyjnych, z tytułu należności pieniężnych, do których nie stosuje się przepisów ustawy – Ordynacja podatkowa, oraz udzielania ulg w spłacie tych należności, a także wskazania organów do tego uprawnionych. Uchwała ta wpłynęła do organu nadzoru dnia 10 maja 2010 r.

Podejmując przedmiotową uchwałę Rada wykorzystała kompetencję przyznaną jej mocą art. 59 ust. 1 ustawy o finansach publicznych, zgodnie z którym w przypadkach uzasadnionych ważnym interesem dłużnika lub interesem publicznym należności pieniężne mające charakter cywilnoprawny, przypadające jednostce samorządu terytorialnego lub jej jednostkom podległym, mogą być umarzane albo ich spłata może być odraczana lub rozkładana na raty, na zasadach określonych przez organ stanowiący jednostki samorządu terytorialnego, z zastrzeżeniem ust. 4. Z kolei w art. 59 ust. 2 ustawy o finansach publicznych ustawodawca doprecyzował upoważnienie Rady w tym zakresie stanowiąc, że organ stanowiący jednostki samorządu terytorialnego określi szczegółowe zasady, sposób i tryb udzielania ulg, o których mowa w ust. 1, warunki dopuszczalności pomocy publicznej w przypadkach, w których ulga stanowić będzie pomoc publiczną, oraz wskaże organ lub osobę uprawnioną do udzielania tych ulg.

W trakcie postępowania nadzorczego dotyczącego przedmiotowej uchwały organ nadzoru ustalił, że poszczególne jej regulacje naruszają prawo w sposób istotny, uzasadniający orzeczenie o ich nieważności.

W rozdziale IV Tryb umarzania wierzytelności i udzielania ulg, w **§ 9 ust. 1** uchwały Rada określiła podmioty rozpatrujące wnioski o umorzenie wierzytelności albo o udzielenie ulg.

Norma kompetencyjna, na podstawie której Rada podjęła przedmiotową uchwałę, upoważniała Radę m.in. do wskazania organu lub osób uprawnionych do udzielania ulg. Zdaniem organu nadzoru określenie podmiotów rozpatrujących wnioski o umorzenie wierzytelności albo o udzielenie ulg (§ 9 ust. 1) nie jest tożsame ze wskazaniem organu lub osób uprawnionych do udzielania ulg. Organ ten został przez Radę określony w § 3 uchwały. Takie działanie Rady, w ocenie organu nadzoru, nie znajduje uzasadnienia w normie art. 59 ust. 2 ustawy o finansach publicznych.

Ponadto, zdaniem organu nadzoru, Rada zamieszczając w przedmiotowej uchwale regulację § 9 ust. 1 naruszyła także art. 30 ust. 1 i art. 30 ust. 2 pkt 2 ustawy o samorządzie gminnym. W ocenie organu nadzoru to wójt, w ramach realizacji obowiązków związanych z wykonaniem przed-

miotowej uchwały będzie decydował o poszczególnych czynnościach, dokonywanych w ramach urzędu gminy, jakie będą się składały na jej wykonanie, w tym także o tym, kto będzie rozpatrywał wnioski o umorzenie wierzytelności albo o udzielenie ulg. Rada nie jest władna do stanowienia w tym zakresie.

Tym samym, zdaniem organu nadzoru, zasadne jest stwierdzenie nieważności § 9 ust. 1 przedmiotowej uchwały.

Z kolei w § 10 uchwały Rada nałożyła na kierowników podstawowych komórek organizacyjnych Urzędu Gminy Żukowice oraz na kierowników jednostek organizacyjnych Gminy obowiązki związane z przygotowaniem i przedkładaniem Wójtowi sprawozdania o zakresie umorzonych wierzytelności oraz udzielonych ulg.

Zdaniem organu nadzoru, norma art. 59 ust. 1 i ust. 2 ustawy o finansach publicznych nie daje Radzie kompetencji do nakładania określonych obowiązków na pracowników urzędu gminy czy też na pracowników gminnych jednostek organizacyjnych. Takie działanie wykracza poza upoważnienie przyznane Radzie i uzasadnia stwierdzenie nieważności § 10 uchwały. Organ nadzoru uważa, że ewentualne określenie obowiązków kierowników jednostek związanych ze sporządzeniem sprawozdań, jakie wójt będzie przedkładał radzie gminy, o których mowa w § 10 uchwały, należy do kompetencji organu wykonawczego, wynikających z art. 30 ust. 1 i art. 30 ust. 2 pkt 2 ustawy o samorządzie gminnym.

Powyższe, zdaniem organu nadzoru, czyni zasadnym stwierdzenie nieważności § 10 uchwały.

Wskazania jako nieistotne naruszenie prawa wymaga także niekonsekwencja działalności Rady Gminy Żukowice odnośnie zamieszczania poszczególnych regulacji w przedmiotowej uchwale. Określając podmioty upoważnione do udzielania ulg i umarzania wierzytelności, Rada wskazała w § 3 uchwały, że uprawnienie w tym zakresie posiada Wójt Gminy Żukowice – bez ograniczeń. Tymczasem z brzmienia § 9 uchwały wynika, że kompetencje w tym zakresie posiada także kierownik jednostki organizacyjnej Gminy Żukowice (§ 9 ust. 1 pkt 2 – „jeżeli do umorzenia wierzytelności lub udzielenia ulgi umocowany jest Kierownik tej jednostki”). Działanie takie powoduje zamieszczenie w treści przedmiotowej uchwały regulacji, które się wzajemnie wykluczają. Z jednej strony Rada określiła tylko jeden podmiot właściwy do umarzania wierzytelności i udzielania ulg, z drugiej strony wskazuje, że uprawnienie takie przysługuje także kierownikowi jednostki organizacyjnej. Uznając, że w § 9 uchwały Rada rozszerzyła katalog podmiotów upoważnionych do stosowania ulg, należy wskazać na naruszenie zasad techniki legislacyjnej prowadzące do uchwalenia regulacji budzących wątpliwości interpretacyjne.

Mając na uwadze powyższe, stwierdzam jak na wstępie.

Zgodnie z art. 92 ust. 1 ustawy z dnia 8 marca 1990 r. o samorządzie gminnym, stwierdzenie przez organ nadzoru nieważności uchwały organu gminy wstrzymuje jej wykonanie z mocy prawa w zakresie objętym stwierdzeniem nieważności, z dniem doręczenia rozstrzygnięcia nadzorczego.

Na podstawie art. 98 ust. 1 ustawy z dnia 8 marca 1990 r. o samorządzie gminnym, w związku z art. 54 § 1 ustawy z dnia 30 sierpnia 2002 r. – Prawo o postępowaniu przed sądami administracyjnymi (Dz. U. Nr 163 poz. 1270, z późn. zm.), niniejsze rozstrzygnięcie może być zaskarżone do Wojewódzkiego Sądu Administracyjnego we Wrocławiu, za pośrednictwem Wojewody Dolnośląskiego, w terminie 30 dni od dnia jego doręczenia.

Wojewoda Dolnośląski:
Rafał Jurkowlaniec